

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Blagoslovljenje zastave na Vrhniki.

(Konec.)

Ker je bila beseda v Čitalnici določena stoprav ob 7. uri, ostajalo je prostega časa, katerega je vsak porabil, kakor je vedel in znal. V krčmi, kjer je Čitalnica, in pri „Mantovi“ bilo je vse polno ljudi, ki so se okrepčevali in vmes tudi katero zapeli. Veselo je bilo čuti, kako napreduje petje pri prostih kmetskih fantih. Tu nij več čuti tistega odurnega kričanja brez vsacega razuma za harmonijo, ampak lepo ubrano petje doni ti na uho in pesni, ki se prepevajo, so dobro izbrane, fantje pa, ki je prepevajo, zavedni narodnjaki, pri vsej zavednosti pa vseskozi močnega in dostojnega obnašanja. Oglašili so se tudi pevci iz Šent Vida nad Ljubljano, katere smo zavidali za njihove čile, mladeniške glasove.

Mej petjem in razgovori potekel je hitro čas, in ko je nastopil teman mrak, užgale so se na balkonu čitalničnem mnoge umetne petrolejeve baklje, ki so čarobno razsvetljevale veliki prostor pred lepim in velikim poslopjem. Občinstvo jelo se je zbirati v društvenih prostorih. Smelo trdimo, da je na deželi jako malo Čitalnic, ki bi imele tako lepo dvorano, in vendar je bila kmalu povsem natlačena ljudstva. Razen mnogoštevilnih odličnih zastopnic krasnega spola, zbranih je bilo mnogo gospodov vseh stanov. Posebno nas je veselilo videti tudi toliko poslušalcev priprostega kmetkega stanu, ki so z živim zanimanjem in radostnega obraza sledili predstavam in petju na odru. Zdajci nastopi pevski zbor, obstoječ iz domačih, ljubljanskih, logaških in borovniških pevcev, ter krepko zapoje mogočni Zajčev „U boj!“ Za tem sledi komičen prizor; g. Pajek nam je jako živo predložil človeka, kojega preganja nesrečna „smola“. Kot tretjo točko zapoje pevci Ipavčevo „Bodi zdrava domovina“. Tu se nam je neutrudljivo, goreči predsednik čitalničin g. Lenarčič pokazal tudi kot spreten pevec in izvrsten tenorist. Njegov in g. Valente glas očarala sta občinstvo, ki je po prestanku živahnim ploskanjem izražalo svoje

zadovoljstvo. G. Kajzel nam je potem z znanim svojim humorjem in spretnostjo predstavljal ljubimca, kojega vse mogoče zapreke ovirajo, da ne more na plesišče. In ko odpojo pevci še veselo „Žabjo kantato, začuje se glasna godba, opominajoč „lehke noge, lahka srca“ k veselemu plesu. In — plesalo se je, živahno plesalo pozno v noč. — Tako se je povsem zadovoljivo končala velika, redka slavnost, ki dela vso čast zavednim Vrhnčanom.

Mej slavnostjo došli so naslednji telegrami:

Iz Vipave:

Pozdravljena mi nova bod' zastava,
Naj kinč bo Tvoj: Edinost, Sloga, Slava!

Ogrin.

Iz Gorice:

Blagoslovi naj Te Bog! mlada zastava,
Da ostaneš vselej narodna nam prava,
Da zbereš v svoje krilo Vrhnčane
Za dom in čarja vedno udane.

Stržinar, Janzekovič,
Furlan, Lokar, Pogachnik.

Iz Vipave:

Novi zastavi!

Bodi v miru i v viharji
Zvesta veri, domu, čarji.

Vipavska Čitalnica.

Opetujemo še jedenkrat besede g. slavnostnega govornika: naj bode ta slavnost v vzpodbujajo drugim Čitalnicam po deželi, da si i one omislijo zastave, ter je na enak način dade blagosloviti, da bode v prihodnje leto v Ljubljani mogočno število zbranih zastav kazalo živo probujeno zavest slovenskega naroda. —

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja v dan 6. oktobra 1882.)

Osnova glavnih občin v kranjskem deželnem zboru.

Poslanec dr. Deu poroča v imenu upravnega odseka in nasvetuje sledečo postavo:

S pritrenjem deželnega zbora Moje vojvodine Kranjske ukazujem — spreminjaje §. 1. zakona z

dne 2. januarja l. 1869. deželnega zakonika št. 5 naslednje:

Člen I.

§. 1. zakona z dne 2. januarja l. 1869. dež. zak. št. 5. pride v svoji sedanji sestavi ob veljavo ter se ima prihodnjič tako glasiti:

§. 1. Iz sedanjih krajnih občin imajo se osnovati glavne občine, katerih vsaka mora imeti najmanj 2500 prebivalcev.

V §. 3. deželnega volilnega reda za vojvodino Kranjsko (drž. zak. l. št. 20 pril. II. h) naštetih mesta, in trgi imajo se vendar povsod z onimi seli vred, ki se morebiti sedaj nahajajo v njihovem katastralnem okolišu, osnovati kot samostalne krajne občine.

Razen tega morejo se glavne občine z manj ko 2500 dušami osnovati tam, kjer to zahteva lega kraja ali pa lastitost prislužka ali gospodarskih razmer.

V generalnej debati se oglasi prvi poslanec dr. Zarnik:

Slavni zbor! Jaz bi ne bil poprijel besede, da bi ne bilo treba meni in mojim somišljenikom odgovarjati na nekatere oddelke odsekovega poročila, kateri napadajo nekdanjo narodno večino deželnega zbora in odbora. Trdi se, da je vprašanje glavnih občin že davno dognano. No, morebiti v sedanjem deželnem zboru, pri večini tega zbora, v obče pa ne, to bomo že še videli. Pri nas gre še za to, da razmotravamo vprašanje, bi li ne bile za nas koristne stare slovanske male zadrage, kakor se to vprašanje ravno sedaj razpravlja v sosednji bratske deželi Hrvatske in Slavoniji, ker se tudi hoče uravnati občinska in sploh vsa uprava na drugem temelji.

Dokazano in istinito je to, da so vse tiste družine, ki so izstopile iz hrvatskih zadrug, jako slabo napredovale in večinom postale revne, in meni se zdi, slavna gospoda, da bomo tudi tu enakim načinom eksperimentirali. Male občine, sedaj povsem v svojem malem delokrogu s svojim malim premoženjem zadovoljne, bodo nezadovoljne postale tisti hip, ko se bodo združile v glavne, velike občine.

LISTEK.

Zarota na Kavkazu.

(Poslovenil Jazbeški.)

III.

(Dalje.)

Begun pritekel je na kraj planjave, in pred njim je zeval globok prepad. Zdaj mu nij kazalo drugega, kakor skočiti v prepad, sicer zadene ga sovražna krogla.

Čerkez ježno pogleda majorja, ki je mirno sedel na svojem konji in že napel samokres, ter zahteva, da se mu ogne s pota. Major vzdigne desnico, v katerej je držal samokres.

„Odgovorite mi kratko in točno na moje vprašanje“, zakliče major z močnim glasom. „Kako more plemenitega črkeskega vojnika strast tako zaslepiti, da preganja neoboroženega človeka?“

„Duh maščevanja se ne meni za orožje, ne za čas in druge okoliščine. Tuj vojak naj se nikar ne meša v naše zadeve, če ne tudi njega zadene smrt“, mu odgovori Čerkez v gladkej ruščini.

Major se za vse te grožnje nič ne zmeni. Hladno ga zavrne:

„Kdor si radi maščevanja okrví roke, je bolj vreden zaničevanja, kakor rabelj, ki izvršuje kaznen po postavi. Vedite, v stavropoljskej guverniiji veljajo postave ruskega cara. Ako se je Vam zgodila krivica, iščite zadostjenja pri carskih oblastih. Kaj bo, če Kavkasci ne popustite svojih surovih običajev, in se vedno branite civilizacije? Obrnite se! Ako se dotaknete tega človeka, Vas zapremo. Uložite tožbo proti njemu, jaz sam bom skrbel, da dobite pravico.“

Čerkez se divje zasmaja. Hitro pritisne puško na lice in ustrelí. Majorjev konj se zadet zvrne na tla. Major skoči hitro raz sedla. Ko je Čerkez jezdil mimo njega, ustrelí s samokresom. Krogla je šla Čerkezu skozi kapo, in mu oprasnila glavo, da se

mu je kri vtila po obrazu. Čerkez divje zakolne, obrne konja ter odide, od koder je prišel.

Utrujen prileze begun k majorju, ki je ogle daval svojega konja. Prijel je za roko svojega rešitelja in jo poljubil. Solze hvaležnosti so mu kapljale iz oči.

„Zapovedujte mi, kakor svojemu sužnju. Vi ste mi oteli življenje. Vse sem pripravljen Vam storiti.“

Major odveže konju uzdo in sedlo. Krogla je zadela ubogo žival v prsi, da je poginila. „Kako Vam je ime?“ vpraša čez nekaj časa major poleg stoječega beguna.

„Emilijo je ime Vašemu udanemu slugi, žlahtni gospod.“

„Kakega rodu ste?“

„Armenec, porojen sem pa na Kavkazu, kamor so se bili preselili moji stariši iz svoje domovine. Zdaj bivam v Petjenu, pičlo uro od tod. Ako hočete,

Gospoda, gotovo je stvar, katera naše male in velike občine najbolj teži, skrb za zmirom bolj naraščajoče uboge, kateri veljajo naše občine ogromne svote, naj se uže klatijo po svetu, da se mora za njih plačevati odgon, ali pa stroške v bolnišnicah.

Gospod dr. Schaffer, kot poročevalec deželnega odbora o načrtu postave zadevajoče javno preskrbovanje ubozih po občinah, hvali opravičeno oskrbo ubozih v Francoskej in navaja, da tam velja pregovor: „en France on ne meurt pas de faim“ (na Francoskem se ne umre lakote). Ali, gospoda, na Francoskem so povsod male občine, kajti Francoska šteje 36.000 občin in razen velikih mest ne šteje velika večina občin več kot 1000 prebivalcev, večji del mej njimi pa še manj. In vendar, akoravno funkcionirajo le te male občine uže nad 100 let, nij prišlo še nobenej državnej upravi v Francoskej na um, male občine razdirati in sklapljati je v glavne ali velike občine.

Kar se tiče druge stvari, omenjene v poročilu upravnega odbora, hoče se priložiti narodnemu deželnemu zboru l. 1870. nekaka zaušnica, da je sklenil to postavo, in tudi narodnemu deželnemu odboru, da je sestavljal glavne občine le po nekem kopitu ali šabloni, in da je bila tedaj ta sestava slaba. Zakaj, nij povedano. Ta udarec ima veljati nekdanjemu, sedaj umrlemu deželnemu odborniku dr. Costi, kateri je izgotovil ta operat. Dr. Costa bil je sigurno bistroumen mož in je poznal deželo Kranjsko popolnem. Njegov operat o sestavi glavnih občin nijso odobrile občine kranjske, a ravno tako nezaupljivo gledajo kranjske občine tudi sestavo sedanjega deželnega odbora, akoravno to iz poročila upravnega odseka nikakor nij razvidno, in ravno tako zanikajoče majo glave občine, če prav poročilo tega neče povedati. Tedaj je opazka v poročilu odsekom povsem odveč in neutemeljena. Tukajšnji operat sestave glavnih občin znal bi se bil izvršiti le s silo, ali občine konservativne, kakor so, protivile so se sestavi. In tudi sedanj operat izvršiti se zamore le siloj, ali se pa bode to moglo, je drugo vprašanje, kajti uže star pregovor pravi, da se ne more nikogar za lase v nebesa vleči.

Sklicala se je v tej zadevi tudi enketa županov in zaupnih mož iz vse kranjske dežele, in le-ta izjavila se je fakultativno v tem smislu, da se napravijo le tam glavne ali velike občine, kjer to občinski zastopniki sami žele, kjer pa tega nečejo, naj ostane pri dosedanjih odnosajih. Če boste torej, gospoda nasprotni strani, hoteli združevati občine, morete to le s silo, rezultat pa bomo uže videli pozneje.

Res je, da nekatere velike občine, ki so se združile v glavne občine, izvrstno funkcionirajo; tako na pr. Cerknica in Dobrovine, ali vse drugo vprašanje je, koliko občin bode s silnim združenjem zadovoljnih. Ako bode veljalo mnenje občin, jako malo. Če se je trdilo, da se je sestavljal prejšnji načrt o glavnih občinah po šabloni, trditi mi je to še tem bolj o sedanjem, kajti Vrhpoljci silijo od Vipavskega Trga občine proč in to s pritrdjevanjem občinskega odbora vipavskega. A dasi so uže mnogokrat zaradi

tega ulagali prošnje na deželni zbor, deželni odbor jih vsejedno sili, da morajo ostati v občini vipavskej. Gospoda slavna! to je delano po šabloni, kajti to vendar ne gre, da bi deželni odbor proti opetovanju in izrečnej volji občin glavne občine skupaj skladal ali spojil po svojej volji.

Mnogo se v poročilu tudi govoriči o koristih, katere imajo mesta in trgi zase, napram kmetskim občinam. No gospoda! rekel bodem, z dovoljenjem, da so naša mesta večinoma le velike kmetske vasi in neki šaljivi pregovor pravi, da „če gredo vsi purgarji orat, noben kmet doma ne ostane, in če ostanejo vsi meščani ali tržani v mestu ali trgu, da pri vsakem oknu kmetski klobuk ven gleda“!

Vsa stvar, gospoda, je jako zamotana, ali Vi nečete, da bi jo krstili s pravim imenom, ravno tako ne, kakor tedaj, ko smo razpravljali tako nazivano sopravico ložnih posestnikov kranjskega deželnega gledališča.

Gospodje nasprotni strani imajo pač v tej, kakor skoraj pri vsakej drugej zadevi, posebne interese. (Klici: Istina je! Da! Da!) Glavna stvar je večini upravnega odseka, da so izloženi vsi tisti, ki bi znali gospodom one strani kjer koli, najbolj pa pri volitvah, služiti. Zato so gospodje utemeljili § 3. svoje postave, da se ustreže nekaterim nemškutarskim purgarjem v Postojini in na Krškem, da se od teh občin, načelu nasprotno, ločijo kmetske občine sedaj združene. Govori se v poročilu upravnega odseka zmirom o nekej „Verquickung der Interessen“, katera imajo meščani ali tržani. Ali gospoda, jaz ne vidim in ne morem ugledati drugih interesov, ko nemškutarskih.

Krška velika občina jako izvrstno fungira in pri njej se princip glavnih občin dobro obistinja. Ali nekaj malo nemškutarjev tega ne odobrava, da se je pod narodnim županom, državnim in deželnim poslancem g. Pfeiferjem, uvela slovenska uprava pri občini, in zato brcajo z rokami in nogami, da bi se oteli slovenskega uradovanja, a tega neče nasprotna večina povedati v svojem poročilu, da bi rekla jasno: „Bogu Bog, popu pop“! Posebnih interesov za mesta ali trge, da naj bi se ne skladala v glavne občine nij nikjer, niti v Črnomlju, ki je bil ob svojem času turška trdnjava, ako jih ne iznajde k večjemu kak okrajni sodnik. (Smeh in veselost.)

Trdi se tudi v poročilu upravnega odseka, da je treba pri sestavi glavnih občin delati izjeme s tistimi trgi in mesti, ki volijo po deželnem volilnem redu v vrsti mest in trgov v deželni zbor. No, gospoda, ta deželni volilni red se je delal, dasi je veliko važnej nego velike občine, dosti hitreje, nego se snujejo slednje, kajti izdelal ga je g. deželni svetovalec Roth jako hitro. Početkom leta prišli so ukazi od ministerstva, 26. februarja pa se je uže proglasila ustava. Za velike občine traja posvetovanje uže 13 let, za deželni volilni red niti toliko tednov treba nij bilo. Delal pa je g. vladni svetovalec Roth jako površno, kajti zbral je nekatere trge, druge pa je izpustil.

Tako na pr. ima Postojina v tej skupini volilno pravico, Vipava pa ne, katera je vendar naj-

večji trg Notranjske. Gospoda, tudi pogrešamo v tej skupini Cerknice, katera ima 240 hiš. Kje je tedaj doslednost? Nadalje ima Tržič volilno pravico v skupini mest in trgov, jednake pravice pa nijmajo trgi Železniki, Kamna Gorica in Kropa. In ti trgi imajo vendar jednake interese, vsi se bavijo z enakim rokodelstvom, izdelavanjem železnine, tudi nijso povprek, kar se tiče prebivalstva, dosti različni, in vendar volijo nekateri direktno sami, drugi posredno s kmetskimi občinami.

Kje je v tej zadevi doslednost, kje sistema? Meni se zdi, da se je pri izberi trgov, ki imajo priti v skupino, katera ima voliti v mestih in trgih, kar srečkalo. Vrgli so se listki v posodo in potem se je srečkalo, kateri trg da pride v skupino, kajti sicer si ne morem misliti, da bi bila Višnja Gora v tej skupini, katera popolnem zasluži svojo volilno pravico v tej skupini, ravno tako Kostanjevica, Vipava pa ne. Torej so vse trditve poročila upravnega odseka v tej zadevi ostale brez dokazov, ali pa se hoče dokazovati po načinu, da je dvakrat dva pet. No, to naj verjame kdor hoče, jaz in moji somišljeniki kakor tudi slovensko prebivalstvo tega verjeti ne bomo.

Da bi imela Postojina in Krško druge posebne interese kot kmetske občine, tudi nij res; če so kake izjeme, so le nemškutarske. Jedinost mesto Ljubljana ima svoje interese, in mej drugimi Novo Mesto, kjer je mnogo uradnikov nastavljenih, katero pa bi postalo, kakor hitro uradniki odidejo, velika kmetska vas, kakor bi to bilo v vseh drugih krajih. Gospoda, saj je odličen pristaš nasprotni nemške strani izjavil, da je tudi Ljubljana velika vas, in da je v njej le 5000 meščanov, 15.000 pa kmetov. (Klici: Dežman!) Tedaj nij čisto nič posebnih interesov, in jaz prosim sl. c. kr. deželno vladu, da, ako se člen 3. te postave sprejme, varuje interese slovenskega ljudstva, ne pa interese krških ali postonjinskih nemškutarjev, in da se ta postavni načrt ne potrdi. Splah pa nasvetujem, da se člen 3. iz postave izpusti. (Glasno odobravanje! Dobro- in živio-klici.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. oktobra.

Milostivi cesar podelil je veteranu Gaspariču, kateri je bil dné 2. avgusta po bombi v Trstu ranjen, iz svojega letni dohodek 400 gld. — V nedeljo sta bila v Gradiški žandarja Appollonio in Tomasini, katera sta se v Ronkih tako dobro obnesla, slovesno dekorirana.

V ogrskem državnem zboru priobčilo se bo v kratkem cesarsko ročno pismo, s katerim se bodo delegacije sklicale na 25. dan t. m.

V nočlejo je položil župan praški dr. Černý v mestni dvorani v pričo odličnega občinstva prisego v roke nametnika fml. barona Krausa. Namestnik pozdravi potem novega župana in mu zatruje, da bode vedno pripravljen podpirati ga v njegovih težnjah, da se povzdigne kraljevo glavno mesto. V svojem odgovoru prosi župan, da bi namestnik izrekel njegovo najponižnejšo zahvalo za potrjeno volitve, ter nadaljuje: „Sin devetnajstega stoletja, v katerem je prodrla ideja narodne enakopravnosti, izrejen v narodnih tradicijah ter na-

pojdlite v mojo kočo, da se okrepčate; popeljem Vas tja in Vam kolikor mogoče najboljše postrežem“.

„Zadenite sedlo in uzdo“, veli Vladimir. „Pojdiva v dolino. Mej potjo pa mi povejte, po čemu Vas preganja ta Čerkes“.

Emilijo je ubogal, zadel konjsko opravo in hitro korakal za majorjem. Na poti je pripovedoval majorju dogodbe, kakoršne se gode samo na Kavkazu. Mlad se je bil seznanil s hčerjo nekega čerkeskega viteza. Stariši so bili voljni dati mu lepo dekletce v zakon. Pogodil se je z nevestinim očetom, koliko bo plačal za njo, in jo po ondotej šegi skrivaj odpeljal iz očetove hiše. Dva dni po svatbi je njegova supruga Atalika izginila. Njen brat jo je drago prodal nekemu bogatemu Turku. Z zvijačo in lokavostjo odpeljal je Ataliko iz hiše njenega moža.

Mladi Armenec dogovorjene svote sicer še nij bil plačal, vendar je sklenil maščevati se nad svojim svakom, da so njegovo zaupanje tako zlorabili.

Povsod ga je zalezoval, in pri ugodnej priliki ustrelil. Na to poprodal je vse svoje imenje in z zmiraj zapustil kraj, ki hrani za nj toliko žalostnih spominov.

Ali, zapal je krvnemu maščevanju. Vsa družina ubitega se je zarotila ga umoriti. S trudom se je ogibal svojih sovražnikov.

Dozdaj je vselej srečno ušel njih zalezovanjem. Njegovo stanovanje v gori je bilo od vseh strani z mogočnimi kamenitimi stenami zagrajeno, le jedna sama steza peljala je do njega. Na vznožji gore imel je majhen vrtec, ki mu je poleg lova dajal živež. Radi njegove moči in spretnosti se mu pa tudi nijso upali do živega. Danes se je napotil v bližnjo vas brez orožja. Zasledil ga je sin ubitega, da bi ga umoril.

Truden in zamišljen vrnil se je Vladimir v svoje stanovanje. Današnji dogodek je pretresel vse njegove živce. Premišljeval je, kako bi se trajno uravnale razmere mej Rusi in Kavkasci, vajenimi divje prostosti in neodvisnosti. Rajši bodo poginili,

nego popustili stare običaje. To se mu je gotovo zdelo. Ali car je trdno sklenil zavojevanje Kavkaza. „Ko bi žrtvoval vsako leto deset tisuč Rusov, jeden diamant iz svoje krone in jeden mesec svojega življenja“, se je jedenkrat izrazil. Da bi popustil, nij misliti, kar je tako trdno sklenil.

Še le pred malo meseci so nekoliko prenehali boji mej Rusi in Kavkasci, pa uže zopet kipi mej Čerkesi, Karajiti in Čečenci. Zdaj uže govore, da Rusija misli razširiti svojo oblast proti jugu. Po poslednjih poročilih iz guverniškega mesta uže prihajajo nove vojske. Tedaj Rusija začne novo vojno.

Vladimir je boja težko pričakoval. Boj ga bo vsaj rešil dolgočasnega in enakomernega življenja. V boji bo dosegel lahko slavo in povišanje, ali ga bo pa smrt rešila težav življenja. — Drugi dan začel je preiskavo proti maščevanju željne čerkeske rodovini, zaslišal priče in odposlal zapisnike o tem guvernerju.

(Dalje prihodnjič.)

vzet duha narodnih probuditeljev, izjavljam javno tu pred Vašo Visokostjo, namestnikom Nj. Veličanstva, in pred vsem občinstvom, da je moja najgorkejša želja ta, da se razvija naše zgodovinsko mesto, naša stara, ljuba, slovanska Praga, in da zadobi tako stopnjo popolnosti, da zamore zadostiti glavnemu nalogu ob meji nemškega in slovanskega življa. Ne razumevam pa tega naloga tako, da bi se morale ti narodnosti bojevati tako, da stopa zmagovalec na tilnik svojemu podleglemu; ne želim, da bi bila zlata Praga, v katerej živite obe narodnosti uže stoletja, torišče mejebojnega borenja in ščuvanja, nego da se obe hitaje se vzdignete k najvišji svetlobi prosvete, k idealom miru, umetnosti in vseh blagih ciljev. — Postava o virilnem glasu rektorja českega vseučilišča v pemske deželne zboru zadobila je cesarsko potrjenje.

Vnanje države.

Turški poslanik v Cetinji izjavil je črnogorsku knezu, da je po svoje vladni opolnomočen, da stopi v dogovor, kako bi se rešilo črnogorsko-albansko mejno vprašanje. Knez imenoval je predsednika senata Bozo Petrovića za zastopnika Črne Gore. Obravnave so se uže pričele.

V Pariz dojdejo kmalu udje dynastične družine Howas-ov, ki vlada veliki del otoka Madagaskar od l. 1813. Francoska vlada jo obdoljuje, da so bili v njeni deželi francoski trgovinski posredniki in moštvo jedne ladije zavratno pomorjeni. Tudi je bila kraljica Ranavallo samovlastno prekršila pogodbo iz l. 1868., katera je dajala Francozom neke pravice, ter se ob enem Howasi dolže, da so napadli madagaski rod, ki je bil pod francoskim pokroviteljstvom. Iz teh razlogov zapustilo je francosko poslanstvo to poletje glavno mesto Tananarivo.

Kakor poroča egiptovski list, se bode uvela dva odškodninska komisijona. Prvi, v katerem bodo zastopniki vseh vlastij, bode imel razreševati o pravičnosti in velikosti odškodnine, drugi pa bode preiskoval, kje in kako bi se vzel denar za plačevanje, ker se egiptovska vlada brani poravnati škodo iz svojih dohodkov. Ti dohodki sedaj prav počasi prihajajo, ker je težavno prodati pridelke in ker tujih trgovcev še nij nazaj v notranjo deželo. Egiptovska vlada pa sicer vender upa, da bode mogla izplačati kupone unificiranega dolga. — Riaz paša je izjavil, da je v Egiptu sedaj povsod zopet mirno in varno. — V nedeljo odgovoril je lord Dufferin na turško noto 25. septembra glede odhoda angleške vojske iz Egipta. Jeden del zapustil je uže Egipt, pravi Dufferin, in vlada želi, da tudi ostali kmalu gredo za njimi; a ker je Angleška mnogo žrtvovala, da pomiri Egipt in prevzela veliko odgovornost, mora skrbeti, da se uvede in ohrani popolno pomirenje in za to treba neizogibno v Egiptu nekoliko angleške vojske.

Dopisi.

Iz Ptuja 8. oktobra. [Izv. dop.] (Naš okrajni šolski svet in njega načelnik.) Bilo je veliki četrtek t. l., ko se snide prvič naš okrajni šolski svet z narodno večino. Njega načelnik zvišal se je na vse načine, predno da skliče slovenske zastopnike, t. j. može, koji nimajo virilnih glasov, ampak koje je poslal narod v to korporacijo. Slednjič pripetilo se je še celo g. načelniku, da je zbog protipostavnega ravnanja dobil „nos“. Zastopniki slovenskega naroda, nadejaje se najugodnejših uspehov svojega bodočega delovanja, zapaziti so morali kmalu v svojo in svojih mandantov žalost, da se v svojih nadejah varajo. Ali je mar večina temu neplodnemu delovanju kriva? To moramo zanikati, kajti razlogov imamo iskati v neparlamentarni sestavi te korporacije. — Kakor znano, volijo se vsi udje oziroma svetniki v okrajni šolski svet, razen okrajnega nadzornika, kateri je postavno člen te korporacije, kar je tudi popolnoma opravičeno. Ker pa imamo pri nas v Avstriji blaženo ustavo, vsakdo si bode mislil, da volijo členi okr. šolskega sveta tudi načelnika iz svoje sredine. Toda temu nij tako. Tu nam hitro pripuhti duh blažene ustave, ustvarjene od nemških centralistov. Načelnik okrajnih šolskih svetov je za večne čase c. kr. okr. glavar. Ti centralistični sestavitelji postav videli so daleko, kajti s tem pridobili so si politične uradnike ter si ustvarili na ta način močne trdnjave. Mi vprašamo, zakaj bi moral biti vedno le ravno političen uradnik načelnik takim korporacijam? Ako hoče uže vlada imeti monopol imenovanja načelnikov okrajnih šolskih svetov, naj je imenuje barem za določeno dobo, in ne vedno jedno in isto osebo!

Vem, da sem nekaj preobširen, ali toliko se mi je zdelo potrebno omeniti, da ve vsakdo, kje je gnjiloba. Kaj pomaga narodnej večini skleniti kaj koristnega, če sme sklep neparlamentarni načelnik ustaviti, ako nij po njegovem kopitu ustvarjen. In tako se sklepa in sklepa, in rezultat vsega sklepanja je — neplodnost; ljudstvo slovensko pa toliko časa pravega haska ne bode imelo, dokler se uriva tudi v to korporacijo načelnikova neparlamentarna volitev.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) pričel je včeraj zjutraj ob 9. uri sejo, katera je bila stoprav popoldne ob 2. uri končana, ž njo pa tudi šestletna doba kranjskega deželnega zbora s prigoljufano nemškutarsko večino. V dosedanji sestavi deželnega zbora kranjskega ne vidimo več. G. dež. predsednik odgovoril je na interpelacijo zaradi nemškega „Schulvereina“, na interpelaciji o okrajnih šolskih nadzornikih in o volilni pravici oo. frančiškanov v Rudolfovem pa ne. Obširneje poročilo prihodnjič.

— (Volilni komite narodne stranke v Novem Mestu) priporoča za občinske odbornike III. razreda sledeče gg.: Pauser Ad., Duller Karol, Wagner Fran, Kindl Wencel, Skaberne Florijan; za njihove namestnike pa gg.: Fran Goleš, Fran Rinki in Jos. Jazbec. — Volitev II. in III. razreda se bode vršila 13. t. m.; kandidatje II. razreda se bodo morebiti še pravčasno naznanili v našem listu.

— (V Gorici) oglašilo se je v prvi gimnazijalni razred 137 učencev, od teh prestalo je vzprejemni izpit le 101 (74%), ki se poučujejo v dveh oddelkih, v slovenskem in italijanskem. Na realki upisalo se jih je 51, skušnjo prestalo pa 46 (90,2%). Na izobraževališči za učiteljice se je upisalo 38 kandidatij, 30 (22 Italijank, 8 Slovenk) napravilo je izpit z dobrim uspehom.

— (Gozdna tatvina.) Kmetski fant Jakob Govekar iz Godovič bil je 4. t. m. pri c. k. deželni sodnji ljubljanski, ker je posekal v cesarskem gozdu idrijskem tri smereke, vredne pet gld., obsojen na šest mesecev teške ječe, poostreno vsakih 14 dni s postom.

— (Razpisane učiteljske službe.) Učitelja na enorazredni ljudski šoli v Veliki Dolini. Letna plača 500 gld. in stanovanje. Prošnje do 20. t. m. — Druzega učitelja na štirirazrednici v Postojini. Plača 500 gld. Prošnje do konca t. m.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 9. oktobra. (Hawas-ovo poročilo iz Kahire.) Preiskava v pravdi upornikov dokazala je, da so bili ustaši v vednej zvezi s sultanom, celo tedaj, ko se je Arabi proglasil puntarjem.

Aleksandrija 9. oktobra. Morilci Cat-tanis-a in dr. Ribtons-a denes usmrteni. Eksekucija izvršila se je brez nemira, akoravno nij bilo nič angleških vojakov navzočnih.

Naznanilo in razglas.

Novo šolsko leto na podkovoški šoli ljubljanske se prične s 1. novembrom 1882.

Kdor želi biti sprejet v podkovsko šolo, mora se izkazati: 1. s spričevalom, da se je pri kakem kovaču za kovaškega pomočnika izučil; 2. z domovinskim listom; 3. s spričevalom svojega župnika ali župana, da je poštenega obnašanja; in 4. da zna brati in pisati slovensko.

Za revne učence dovolilo je vis. c. kr. ministertvo poljedelstva za šolsko leto 1882/83 štiri štipendije po 50 gld. in vis. deželni zbor kranjski dve štipendiji po 60 gld., katere se tedaj razpišejo. Prosilci za štipendije imajo predložiti: 1. ubožni list; 2. spričevalo poštenega obnašanja; in 3. potrdilo, da so uže dve leti kot kovaški pomočniki delali. Prošnje z dotičnimi spričevali imajo se poslati vsaj do 25. dne t. m. centralnemu odboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

Šola traje pol leta. Kdor preskušnjo dobro prebije, more dobiti po postavi od leta 1873 patent podkovskega mojstra, ker sedaj brez preskušnje nihče

ne more postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec ima skrbeti le za to, da si oskrbi za šolski čas živž in stanovanje ter potrebne šolske knjige. Stanovanje dobijo učenci za majhno plačo v šolske hiši.

Učenci naj se oglašé vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovske šoli na Spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmirom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih bolezni, zato naj bi županstva svojo skrb obračala na to, da dobi vsaka občina vsaj jednega dobrega kovača.

V Ljubljani, v 6. dan oktobra 1882.

Karol baron Wurzbach m. p.,
predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis m. p.,
začasni vodja.

Razne vesti.

* (Pristojbine od prememb posestev) ali procenti (desetek) znašale so lansko leto po vseh deželah v državnem zboru zastopanih 12,913.000 gld., l. 1880 pa 12,238.000, l. 1879 le 11,789.000 gld. Od te svote spada na Česko 4,4, na Dolenje-Avstrijsko 2,9, na Moravsko 1,5, na Galicijo pa 1 milijon gld., — na Koroško 152.000, na Kranjsko 154.000, na Štajersko 797.000, na Primorsko pa 238.000 gld.

* (Židje v Ameriki.) V Zedinjenih državah je, kakor javlja list „Amerika“, 278 židovskih občin in 230.984 židov. Največ židov je v Novem Yorku, namreč 60.000, v San Francisco 16.000, v Brooklynu 14.000, v Philadelphiji 13.000, v Chicagi 12.000, v Baltimore 10.000, v Cincinnati 8000, v Bostonu 7000, v St. Louis 6500, v Novem Orleans-u 5000 itd. — Vidi se, da se žid drži le velic mest, kjer je trgovina in zaslužek legak, da se pa ogiba vasij, zlasti poljedelstva, ker mu vsako količjak težavno delo preseda.

* (Mi divjaki smo vender boljši — ljudje.) Znani prof. Herman, jeden najboljših sedaj živčih eskamoterjev, razkazoval je neki večer v Montevideo v guvernerjevi palači gibčnost svojih rok nad tremi poladivjimi Patagonci, pote, niviši jednemu pomarančo iz nosa, družemu celo vrsto cekinov iz volnatih las, tretjemu pa živo podgano iz ušesa. — Ko se je prikazala pomaranča, tulili so Patagonci od strahu in veselja. Pri cekinih so nezaupno zijali v čarobnika; ko se pa prikaže podgana, popihali so jo v divjem begu iz dvorane. Hermanu čestitalo je glasnim smehom na tej zabavi izborna občinstvo. Zdjaci pa se je njegovo ponosno veselje na tem priznanji izpremenilo v veliko klavernost. — Patagonci, na katerem je izkazoval svojo umetelnost, ukral mu je mej tem dragoceno uro, denarje, lorgnon, robec, sploh izpraznil mu vse žepe. Začudenje in prestrašenje Patagoncev bilo je le navidezno, s katerim so hoteli prikriti svoj beg. Čarobnik naletel je na kolege mej divjaki, katere so v kratkem ugrabili ter jim odvzeli plen.

Narodno-gospodarske stvari.

Tržaška razstava.

(Dalje.)

Mej vsemi domačimi razstavljalci zavzima prvo mesto gosp. J. Matian iz Ljubljane. Razstavil je srednjeveško nemško jedilno sobo. Hišno orodje, obstoječe iz kredence, jedilne mize, omare z zrcalom, stolov in divana, izdelano je iz trdega lesa, čegar medlo bela naravna barva se kaj prikladno vjema s temnozelenim blagom in z vso opravo, ki je enotna, kar se tiče sloga, ukusa in izpeljave. Kaj dobro učinkujeta lepo izdelani okni, ki dajeta sobi nekako temperirano svetlobo. Matianovo delo je sploh zelo dopadalo in vzbujalo priznanja nadvojvode Albrehta, kakor tudi presvitlega cesarja samega. Vsi predmeti, iznimši jedino okni, je delo domačih rok, in gospod Matian je s to svojo izložbo dokazal, da je on prvi v tej stroki, kakor v Ljubljani, tako tudi na Kranjskem in menda tudi na vsem Slovenskem sploh.

Za njim pa treba uvrstiti g. Fr. Kotnika na Vrdu pri Vrhr'ki, ki je postavil na ogled razne masivne in furnirane parkete iz svoje velike, uže mnogo let obstoječe in vedno se razširjoče tovarne, kjer je nastavljen parni stroj, ki ima 8 konjskih močij. Parketi Kotnikovi, uže na treh razstavah odlikovani, pridobili so vsled izredno solidnega dela in lepih risarij tudi v Trstu srebrno svetinjo, kar je vzlic silnej konkurenci na tem polji gotovo lep uspeh. Sploh pa se sme trditi, da se mej našimi domačimi razstavljalci v obče najbolj prezentujeta gg. Matian in Kotnik. Slednjega parketi in furniri sestavljeni so tako, da nam kažejo visoko in jako lepo fasado.

Pivovarna bratov Koslerjev v Ljubljani, ustanovljena 1864 l., ki zvari zdaj na leto 26.927 hektolitrov piva, zavzima na razstavi tudi precejšen prostor. Pri tleh stoje trije lepo izdelani sodčki, mej katerimi ima posebno srednji prav lepo izrezljano dno, nad njimi pa se dviga iz steklenic sestavljena piramida. Žal, da je to vse le za oko, in da praktičen poskus nij možen, ker se Koslerjevo pivo na razstavi nikjer ne toči.

Najmnogobrojnejše in zdržema razstavljena je kranjska železnina, in gotovo nij nobenemu žal, ki se je pridružil v zares imposantno vrsto, pri kateri se človek z veseljem pomudi dlje časa.

G. Tönnies v Ljubljani razkazuje razne železne stroje, gladeže (Biegeleisen), peči s posebno konstrukcijo, sesalne stroje itd.

Anton Globočnik v Železnikih železne rude in žreblje od najmanjšega, do jako velikih;

Bratje Globočniki v Železnikih železo in železne osi razne velikosti;

Kajetan Ahačičeva vdova v Trziči kose, srpe, žage, kranjske slamorezne kose po 1 gl. 20 kr., srpe kranjske, koroške, štajerske po 26 kr. komad, istrske, goriške in kraške po 21, 20 in 22 kr. itd.

Fran Pirc in sinovi v Kropi verige, žreblje, žico in verige za živino, tako imenovane „cungeljne“, kovane žreblje, klanfe, bosniške, levantinske žreblje in čevljarke cveke;

Fran Omersa v Kranji žreblje, podkove in razne verige.

A. L. Globočnik v Trziči kose, vile, motike, lopate, krampe, srpe itd.

A. Klinzer & Co. v Belpeči (Weissenfels), tovarna za jekleno blago, razstavila je vsakovrstno blago, nože, navadne in cirkularne žage, pile, kose, osi, kladi. Vsa dela imajo lepo vnanjo obliko in so svetlo polirana.

(Dalje prih.)

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. oktobra	Ob 7. uri	742-85 mm.	+10-0°C	slaboten jugozahod	oblačno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	743-02 mm.	+13-2°C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	744-42 mm.	+11-8°C	brezvetrije	oblačno	
7. oktobra	ob 7. uri	744-43 mm.	+11-4°C	slaboten jugozahod	oblačno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	744-21 mm.	+14-4°C	brezvetrije	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	744-16 mm.	+11-8°C	brezvetrije	oblačno	
8. oktobra	ob 7. uri	743-53 mm.	+10-0°C	brezvetrije	oblačno	3-60 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	742-33 mm.	+16-2°C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	741-83 mm.	+14-6°C	veterno	oblačno	
9. oktobra	ob 7. uri	741-83 mm.	+13-4°C	brezvetrije	jasno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	740-66 mm.	+20-2°C	slaboten jugozahod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	742-02 mm.	+15-2°C	slaboten jugozahod	jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je v zadnjih dneh povsod močno vzdignil, vendar je bil tolikanj enakomerno razdeljen, da je bil razloček mej maksimum in minimum le neznaten. Vetrovi so postali splošno močnejši in so bili tudi precej spremenljivi, vendar so prevladovali še vedno južni. Temperatura se je nekoliko vzdignila in je postala normalna; razloček mej maksimum in minimum ne posebnega velik. Nebo je bilo še vedno povsod večinoma popolnoma ali pa vsaj deloma oblačno; vreme se je sicer tolikanj ustanovilo, da vsaj nij bilo deževno; bilo je pa še vedno oblačno.

Odpretje obrta

v hiši g. Žitnika na Bregu h. št. 14 v Ljubljani.

Podpisana naznanjava p. t. občinstvu, da sva z današnjim dnem odprla krojaško obrtnijo pod imenom

PUŠ & ČERNE.

Priporočava se za izdelovanje oblek za gospode in dečke, zagotavlja se jako fino delo, najmodernejšo fačono in najbolj ceno računanje.

Velika izbira najmodernejšega blaga bode zmirom v zalogi. Prevzemljeva pak tudi vsako delo, ako p. t. naročnik blago sam prinese.

Za prijazna naročila se priporočata

z visokim spoštovanjem

Puš & Černe.

(603-5)

Dunajska borza

dné 10. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld.	75 kr.
Srebrna renta	77	50
Zlata renta	95	40
5% marcna renta	92	65
Akcije narodne banke	826	—
Kreditne akcije	311	30
London	119	35
Srebro	—	—
Napol.	9	47 1/2
C. kr. cekini	5	65
Nemške marke	58	35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864	100	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	45
Ogrska zlata renta 6%	119	45
4% papirna renta 5%	86	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	30
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25
Kreditne srečke	100 gld.	174
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	125
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	231	25

Poslano.

(54-36)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,

I kas izkuššan lek proti trajnom kašlju plućevine I žolodca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,

kas I slasticah za probavilo

(PASTILLEN)

malami se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Českoj).

Na etiketo in zamah, kakor kaže podoba, treba ostro paziti.

MATTONI'S
GIESSHÜBLER

V knjižgotrštvu J. Giontinija v Ljubljani

se dobi:

Viseča pratika

po 30 kr., po pošti 35 kr.

(653)

Tisoč in ena noč

23. vezek; velja 20 kr., po pošti 22 kr.

Ob jednom se vabi v naročbo sledečih listov: Buch für Alle, Chronik der Zeit, Illustrierte Welt, Illustrierte Romane, Land & Meer, Romanbibliothek, Illustrierte Wiener Zeitung, Makart-Album, Von Fels zum Meer, „Auf der Höhe“ von Sacher-Masoch, Goethe-jeva, Schiller-jeva in Shakespeare-ova dela v ilustriranej krasnej izdaji, vezek po 30 kr. itd. itd.

Ravnokar je izšel 1. vezek **dr. Zimmermann-ove**

„Malerische Länder- & Völkerkunde“,

ki bo obsežal vsega vkup 24 vezkov à 30 kr.

Na zahtevanje pošlje 1. vezek na ogled

(652)

J. GIONTINI v Ljubljani.

Razglas.

V mestu **Kamniku** potreben je **bukvovez**. Stal bi dobro, ako bi bil v svojej stroki dobro izurjen in — naroden.

Kdor želi kot tak naseliti se tam, naj se urno pripravi, bo tudi za okolico mnogo opravka.

Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

(651)

Umetne (574-13) zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin

zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsako izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadelo so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane **Washingtonske žepne ure** so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so ameriškanskega sistema.

Vse ure so natanko repasirane ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, medaljonom itd., preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno na sekunde repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uhr) v giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60

1000 komadov ur na sidro (anker-uhr) od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, tekočih na 16 rubinih, razen tega tudi električnim potem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

650 komadov ur za dame od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, tekočih na 8 rubinih, elegantno in najfinije pozlačene, pridjana je tudi benecijanska vratna verižica; prej je stal jeden komad gl. 28, zdaj pa samo gl. 15.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenutek repasirane, s kolesjem od niklja, tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastojni tadi jedna urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gopé, preje gl. 100, zdaj gl. 40.

650 komadov ur za stene v finem email-okviru in z bilom, repasirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 3.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov:

Uhren-Ausverkauf

der

Uhrenfabrik Fromm,
Wien, Rothenurmstrasse Nr. 9.
Parterre. (609-3)